

Ćwiczenie nr 43

Mikrokontroler

Mikrokontroler

Cele:

Poznanie programowania i zastosowań układów sterujących (mikrokontrolerów).

Poznanie sensora przyspieszenia oraz jego współpracy z mikrokontrolerem.

Przepisanie programów zapisanych w dokumentacji, poprawnej ich kompilacji i wgraniu do układu mikrosterownika. Z uzyskanych wyników należy odpowiednio obliczyć kąt nachylenia powierzonych klinów oraz wyznaczenia masy kuleczki opuszczanej z danego klina.

1 Wykonanie ćwiczenia

1.1 Sprawdzić schemat połączeń początkowych (rys.1)

1.2 Wprowadzić programy zamieszczone w dokumentacji, dokonać kompilacji.

1.3 Przesłać wybrany program do mikrokontrolera.

1.4 Połączyć obwód elektryczny zgodnie z zamieszczonym schematem (do wybranego programu).

1.5 Przy realizacji programu nr 3 należy uzyskane wyniki (wartości przyspieszeń) przeliczyć na kąt nachylenia klina.

1.6 Przy realizacji programu nr 4 należy (po zapoznaniu się z programem) puścić powierzoną kulkę z klina na zabudowany w metalowej odbudowę moduł akcelerometru. Eksperyment powtórzyć wielokrotnie, naszkicować rozkład wyników i ocenić odtwarzalność eksperymentu.

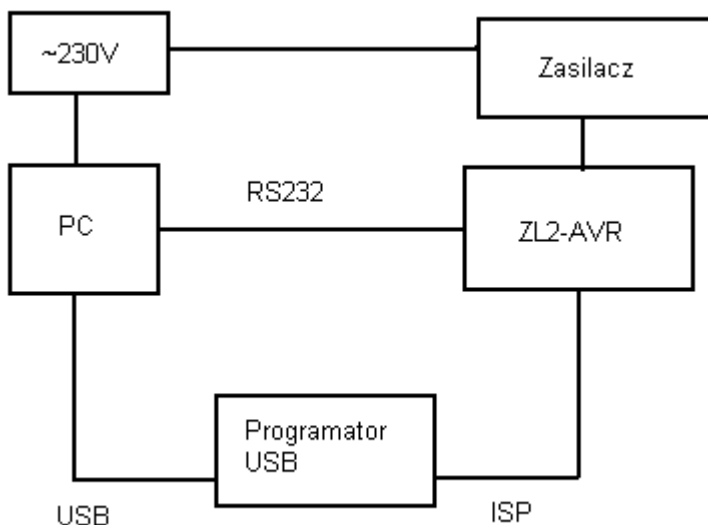
2 Wymagane zagadnienia

2.1 Budowa i działanie akcelerometrów elektronicznych.

2.2 Budowa i działanie mikrokontrolerów.

2.3 Przetworniki A/D i D/A.

2.4 Przykładowe sensory (czujniki).

Rysunek 1. Schemat połączeń modułu ZL2AVR z komputerem PC

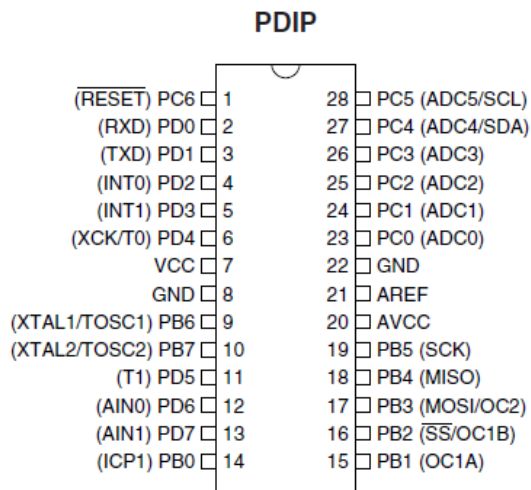
1. Wstęp

Użyty w zastawie ćwiczeniowym układ scalony ATmega8 należy do rodziny wydajnych mikrosterowników wyprodukowanych przez firmę Atmel. W przeciwieństwie do układów produkowanych w latach wcześniejszych (rodziny 8051, 6800), nowe układy AVR zostały zaprojektowane pod kątem użycia języków wysokiego poziomu - głównie C. We wczesnych konstrukcjach, stosowanie języków programowania innych niż assembler wiązało się z dużym spadkiem mocy obliczeniowej rdzenia oraz narzucało konieczność posiadania przez procesor dużej ilości pamięci dla programu i danych, co przyczyniało się do podnoszeniem kosztów. Jednakże pisanie bardziej rozbudowanych programów w assemblerze skutkowało wzrostem nakładów pracy potrzebnej na wykonania projektu. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rynku, firma Atmel w 1993 r. wprowadziła do sprzedaży 8-bitowe procesory RISC wyposażonych w stosunkowo dużo pamięci. Rodzinę procesorów AVR możemy podzielić na dwie grupy:

- układy ATiny- układy z mniejszą ilością wbudowanych urządzeń peryferyjnych, zamknięte w małych obudowach - 8pinowych

- układy ATmega- układy z dużą liczbą portów zewnętrznych i układów peryferyjnych.

Duże wyspecjalizowanie poszczególnych modeli pozwala ograniczyć do minimum obecność dodatkowych elementów i optymalnie dopasować układ do danego projektu. W przypadku ATmega8 mamy do czynienia z mikrosterownikiem wyposażonym w 8kb pamięci typu flash na program oraz 1kb pamięci SRAM pełniącej funkcje pamięci operacyjnej. Układ ten dysponuje ponadto 23 liniami I/O ogólnego użytku, zgrupowanymi w 3 porty 8bitowe. Jak łatwo możemy zauważyć na rysunku nr.1. niektóre wyprowadzenia posiadają alternatywne funkcje. Obecność tych dodatkowych funkcji jest następstwem posiadania przez mikrosterownik wbudowanych dodatkowych układów peryferyjnych. Należy zauważyć, że niektóre z wyprowadzeń posiadają więcej niż dwie funkcje na jednej linii.

Rysunek 2. Wyprowadzenia mikrosterownika Atmega8

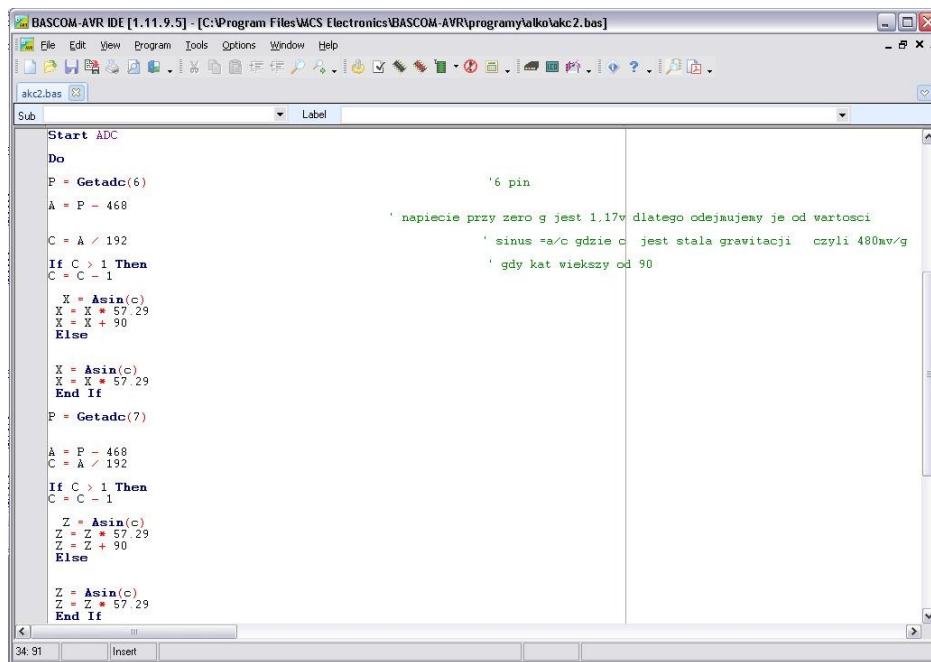
Alternatywnymi portu B poza zwykłymi wejściami I/O są: obsługa transmisji SPI, za pomocą której jest programowany mikrosterownik (SCK,MISO,MOSI) lub wejścia dla układów liczników PWM (OC1B,OC1A,TOSCx). W przypadku portu C dostępnymi dodatkowymi funkcjami są wejścia na przetwornik cyfrowo analogowy (ADCx) lub obsługa komunikacji transmisji zgodnej z I²C (SCL,SDA). Obsługa komunikacji w standardzie USART(RS232) zrealizowana może być poprzez sprzętowe wyprowadzenia znajdujące się w porcie D. Port ten oferuje nam również wejścia dla „timerów” jak i zewnętrznych źródeł przerw(Intx).

2.Krótki opis środowiska Bascom

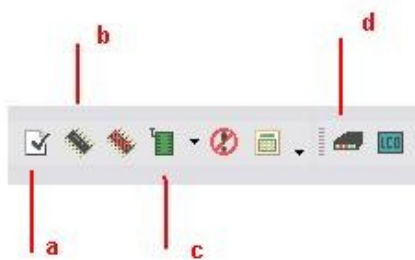
Jak wcześniej wspomniano, procesory AVR powstały z myślą programowania ich w językach wysokiego poziomu. Jednym z takich języków jest odmiana języka BASIC dla AVR-BASCOM. Program ten dostępny jest w na stronie producenta (<http://www.mcselec.com/>) w wersji DEMO z ograniczeniem wielkości kodu wynikowego. Środowisko IDE¹ języka BASCO oferuje nam wszystkie potrzebne do programowania funkcje w jednym programie. Poniżej zostanie przedstawione tylko kilka z nich, potrzebnych do zrealizowania ćwiczenia. Poza oczywistymi funkcjami takimi jak odczyt/zapis plików oraz edycja kodu programu; w środowisku tym możemy odnaleźć program emulacji protokołu terminala VT52 (do komunikacji przez RS)² oraz narzędzia wgrywania programu do mikrosterownika.

¹ Integrated Development Environment

² Standard terminala 80 kolumn 24 rzędy

Rysunek 3. Okno edytora kodu środowiska BASCOM

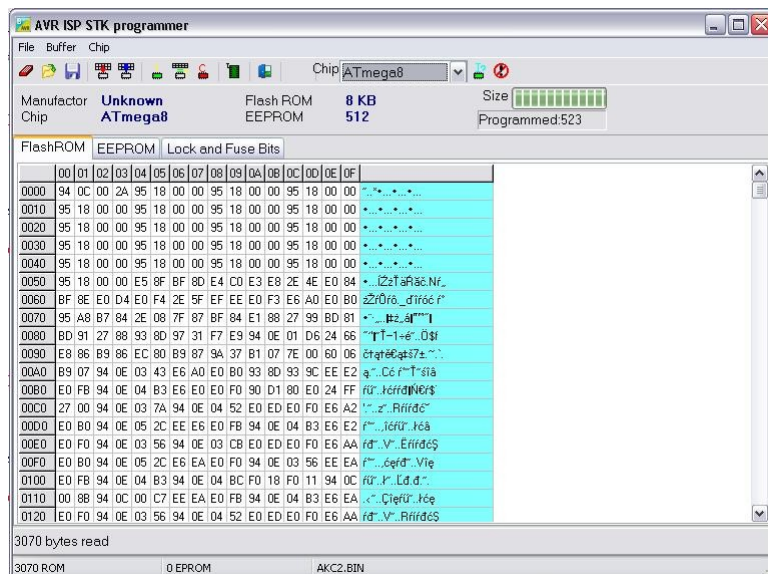

Rysunek 4. Pasek zadań a - sprawdzenie poprawności kodu, b - kompilacja kodu, c - uruchomienie modułu programatora, d - emulator VT52 do komunikacji przez RS.

Na rysunku 3 zaznaczono 4 najważniejsze dla tego ćwiczenia ikony. Pierwsza z ikon służy do uruchomienia procesu sprawdzania poprawności kodu pod względem składni, struktury oraz użytych typów zmiennych.

W celu ułatwienia pracy programisty, środowisko edycyjne rozpoznaje polecenia języka BASCOM i słowa kluczowe tych poleceń wyświetla w kolorze niebieskim. W dolnej części ekranu edytora, w razie problemów związanych z napisanym kodem, mogą pojawiać się informacje wskazujące rodzaj i miejsce wystąpienia błędu. W przypadku braku zgłoszeń błędów można przystąpić do kolejnej ikony.

Pod ikoną oznaczaną litera b kryje się kompilator. Kompilator przed wygenerowaniem kodu maszynowego dla procesora AVR niezależnie sprawdzi napisany program pod względem składni. Dopiero po pomyślnym przejściu procesu kompilacji można przystąpić do użycia ikony oznaczonej literą c - narzędzia programatora. W przeciwnym wypadku bufor aplikacji kompilatora będzie pusty i konieczne będzie wskazanie pliku z poprawnie skompilowanym kodem.

Rysunek 5. Okno narzędzi programatora

Jeżeli nasz układ został poprawnie podłączony do programatora, w pasku opcji obok napisu chip powinien się znaleźć rodzaj rozpoznanego układu AVR. W przeciwnym wypadku pojawienie się okna programatora poprzedzone będzie informacją o braku możliwości odczytania identyfikatora układu. Programator oprócz podstawowych funkcji odczytywania, kasowania oraz wgrywania programu do sterownika, oferuje opcje związane z programowaniem dodatkowej pamięci EEPROM oraz możliwości ustawiania Fuse Bit.

Ustawianie *fuse bits* pozwala nam na wybór rodzaju jak i częstotliwości zegara procesora atmega, zabezpieczenia programu przed odczytem oraz w niektórych układach, wykorzystać linie *reset* jako port we/wy. **W powyższym ćwiczeniu niewskazana jest jakakolwiek manipulacja *fuse bits* - nie umiejętne ustawienie bitów powoduje zablokowanie sterownika.**

Rysunek 6. Pasek zadań programatora. Ikona a - automatyczne wgranie programu, b - rozpoznany układ atmega.

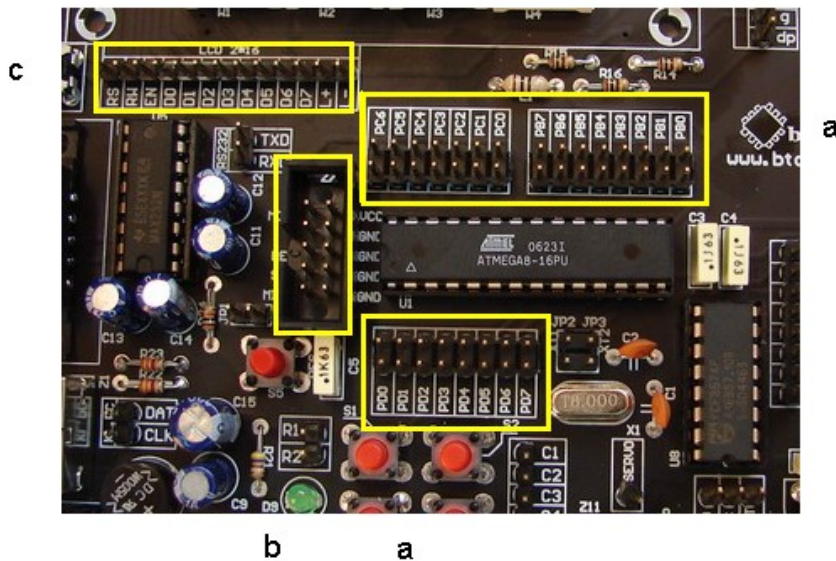
Przed przystąpieniem do wgarnia programu, pamięć sterownika powinna być wyczyszczona, dopiero wówczas można prawidłowo wgrać program do pamięci flash.

Na pasku ikon do wgrywania można odnaleźć odpowiednie ikony służące do manipulacji pamięcią sterownika (odczyt, zapis, kasowanie, weryfikacja). Jest tam również ikona oznaczona litera a (rys.5) wykonująca odpowiednio wszystkie wcześniej wpisane operacje automatycznie.

Ostatnia oznaczona ikona z rysunku nr 3 oznacza terminal. Terminal ten służy do odbierania transmisji poprzez złącze RS232 i stanowi jedną z najprostszyc form komunikacji mikrosterownika ze środowiskiem zewnętrznym. Po uruchomieniu tej aplikacji powinno pojawić się okno umożliwiające komunikację dwustronną w trybie tekstowym. Domyślne ustawienia transmisji to 9600bodów bez bitu parzystości z bitem stopu. Parametry transmisji nie powinny być zmieniane.

3.Zestaw ZL2AVR³

Zestawy uruchomieniowe służą przede wszystkim nauce programowania mikrosterowników jak i przetestowaniu własnych układów zanim zostaną zaprojektowane płytki drukowane. Zestaw ZL2AVR wyposażony jest w szereg dodatkowych układów takich jak konwerter magistrali IC, wyświetlacz LCD, LED czy odbiornik IR. Wszystkie te układy można bez problemu połączyć z układem Atmega8 bez konieczności lutowania wykorzystując tylko przewody. Na rysunku 6 literą a zaznaczono porty wyjściowe mikrosterownika do których podłącza się urządzenia peryferyjne.

Rysunek 7. Oznaczenie wyprowadzeń. Litera a oznacza (zakreślone na czerwono) - porty Atmega8, b - port programatora, c - port wyświetlacza LCD

Literą b oznaczono gniazdo programatora podłączane do komputera PC. Na płytce można odnaleźć również gniazdo zasilania i masy oraz gniazdo wyświetlacza LCD (c).

4.Programowanie w BASCOM

Ćwiczenie nie ma na celu nauki programowania procesorów AVR a jedynie przybliżyć ich potencjalne możliwości. Do poprawnego wykonania ćwiczenia wystarczą proste modyfikacje programów przykładowych które są przedstawione poniżej.

Programy należy poprawnie przepisać do komputera oraz dokonać kompilacji kodu (F7) i uruchomienia ich na sterowniku.(znak ' oznacza początek komentarza)

4.1 Przykład pierwszy

```
$regfile = "m8def.dat".dat "           ' wskazanie procesora AVR, na który piszemy program
$crystal = 8000000                     ' określenie częstotliwości pracy procesora

Config Portd = Output                   'ustawienie portu D jako wyjście
```

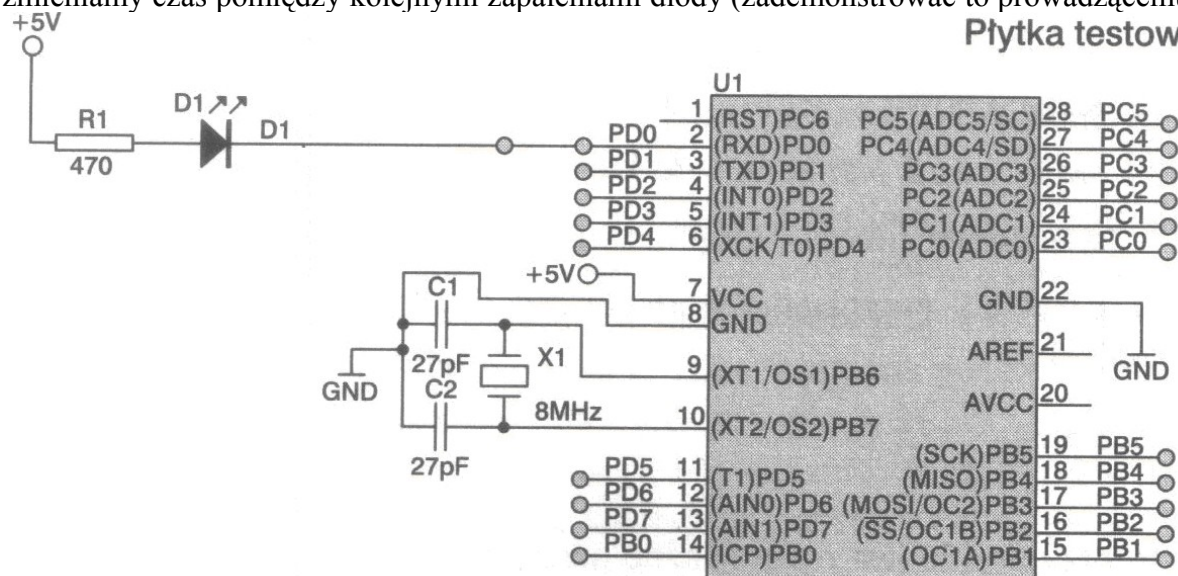
³ Szczegółowy opis zestawu można znaleźć na stronie producenta pod adresem www.kamami.pl/dl/zl2avr.pdf

```

Do          ' początek pętli
Toggle portd.0  'zmiana stanu po na przeciwny (negacja logiczna)
Wait 1       ' odczekanie 1s
LOOP        ' etykieta końca pętli do-loop
End         ' identyfikator zakończenia programu

```

Do poprawnego działania programu należy podłączyć pin o numerze 0 z portu D z wyprowadzeniem na diodę LED d1 (rys.8). Jeśli wszystko wpisaliśmy poprawnie, to po kompilacji i wgraniu programu do mikro sterownika (F4 a następnie ikona Auto program chip) powinniśmy zaobserwować mruganie diody. Zmieniając wielkość parametru *wait* zmieniamy czas pomiędzy kolejnymi zapaleniami diody (zademonstrować to prowadzącemu).

Rysunek 8. Schemat do pierwszego programu [1.158]

4.2 Przykład 2

W tym przykładzie wykorzystamy wbudowany na płytce rozwojowej wyświetlacz LCD służący do wykonywania komunikacji tekstowej ze światem zewnętrznym. Przed przystąpieniem do realizacji tego przykładu należy rozłączyć uprzednio wykonany układ. Dla poprawnego działania wyświetlacza należy połączyć kabelkami piny z portu D sterownika z portem wyświetlacza w sposób opisany w instrukcji *config lcdpin* (patrz również rys. 8) :

Instrukcja „Config Lcdpin” wygląda następująco:

Config Lcdpin = Pin, Db4 = Portd.5, Db5 = Portd.4, Db6 = Portd.3, Db7 = Portd.2, E = Portd.6, Rs = Portd.7.

Czyli, zgodnie z powyższą instrukcją „Db4 = Portd.5” linię 5 portu D (pin oznaczony PD5) podłączyć należy do linii określającej bit 4 na wyświetlaczu (pin z oznaczeniem D4), linię 4 portu D z linią D5 na wejściu wyświetlacza. Linie 3 z portu D do linii 6 wyświetlacza. Linie 2 portu D do linii oznaczonej cyfrą 7 na wyświetlaczu. Linie 6 z portu D łączymy z linią oznaczoną symbolem E. Linię 7 z portu D łączymy z pinem RS na porcie wyświetlacz. Dodatkowo musimy pin RW na wyświetlaczu podłączyć do punktu masy (jeden z pinów

oznaczonych napisem GND). Wyżej opisane linie stanowią 4bitowy kanał danych oraz 2 sygnały sterujące potrzebne do komunikacji z wyświetlaczem (rys.9).

Jeżeli poprawnie wszystko zostanie wykonane po wpisaniu poniższego kodu powinniśmy zobaczyć na wyświetlaczu tekst znajdujący się między znakami " " (cudzysłowami) polecenia LCD.

```
$regfile = "m8def.dat"           'deklaracja typu procesora
$crystal = 8000000              'deklaracja częstotliwości zegara procesora

Config Lcd = 16 * 2
Config Lcdpin = Pin , Db4 = Portd.5 , Db5 = Portd.4 , Db6 = Portd.3 , Db7 = Portd.2 , E = Portd.6 , Rs = Portd.7
' konfiguracja wyświetlacza   na porcie d

cls

Do

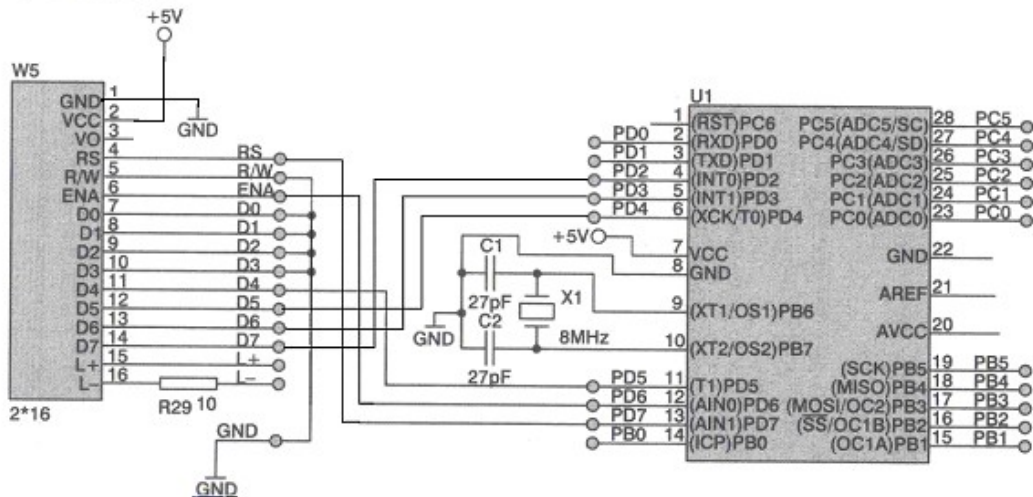
Lcd " tekst"                    'wypisanie tekstu na lcd
Wait 1                          'pauza na 1s
Lowerline                       'przejdźcie do dolnej linii wyświetlacza
LCD „tekst”
Wait 3
Cls                              'czyszczenie zawartości ekranu
wait 1
Loop

End
```

Jak łatwo zauważyć programy w Bascomie składają się z kilku głównych elementów. Pierwszym z nich jest deklaracja procesora dla którego jest pisany kod (\$regfile = "m8def.dat"), w naszym przypadku jest to Atmega8. Następnym ważnym elementem jest określenie częstotliwości pracy układu (konieczne dla komunikacji zewnętrznej oraz gdy używamy polecenia oczekiwania). Ostatnim elementem wymaganym przez kompilator jest polecenie końca programu *End*.

Płytki testowa

Rysunek 9 Schemat do programu drugiego

4.3 Program akcelometru

Do wykonania tego ćwiczenia niezbędne będzie podłączenie dodatkowo do układu modułu akcelometra XYZ. Wyjście sygnału z powyższego modułu jest wyjściem analogowym, to znaczy że w celu wykorzystania układu musimy skorzystać z wbudowanego do atmegi przetwornika cyfrowo analogowego. Jak można zobaczyć na rysunku nr1. alternatywne wejścia przetwornika znajdują się tylko na porcie C, dlatego jesteśmy zmuszeni podpiąć akcelerometr do powyższego portu. układ należy podłączyć zgodnie z rysunkiem nr10, czyli sygnały akcelometru pod 3 pierwsze linie portu C (od PC0 do PC2). Zasilanie do modułu można pobrać z płyty rozwojowej. Powyższy układ jest 3 osiowym akcelerometrem o napięciowym sygnale proporcjonalnym do wartości przyspieszenia: 0.8V na 1G. W stanie spoczynku na wyjściu układu zaobserwować można napięcie rzędu 1,6, które w zależności od kierunku przyspieszenia (ciężenia) będzie zmieniało się od 1,6 do 0 lub do 3V. Wielkości te zależą bezpośrednio od nachylenia układu, co za tym idzie rzutu wektora siły grawitacji na daną oś sensora (rys.9). Widzimy zatem że potrzebny zakres pomiarowy przetwornika dla przyspieszenia ziemskiego wystarczy 2,5V. Dlatego też wewnętrzny przetwornik zostaje ustawiony w tryb pracy z zakresem 2,56V. Ponieważ przetwornik ma rozdzielczość 10 bitową uzyskana waga jednego bitu kwantyzacji to $2,56V/1024 = 0,0025 V/kwant$. Wartość ta jest potrzebna do poprawnego przeliczenia danych z przetwornika na napięcie a w drugiej kolejności na przyspieszenie ziemskie.

```
$regfile = "m8def.dat"
```

```
'deklaracja typu procesora
```

```
$crystal = 8000000
```

```
'deklaracja częstotliwości zegara procesora
```

```
Config Lcd = 16 * 2
```

```
Config Lcdpin = Pin , Db4 = Portd.3 , Db5 = Portd.2 , Db6 = Portd.1 , Db7 = Portd.0 , E = Portd.4 , Rs = Portd.5  
' konfiguracja wyświetlacza
```

```
Config Adc = Single , Prescaler = Auto , Reference = Internal
```

```
'konfiguracja AD, stała kwantowania przy ref2,56 jest 0,0025
```

```

Dim P As Word          ' definiowanie zmiennych
Dim P1 As Word
Dim P2 As Word
Dim A As Single
Dim B As Single
Dim C As Single
Dim A1 As Single
Dim B1 As Single
Dim C1 As Single

Dim Z As String * 3
Dim W As String * 3

Start Adc              ' aktywacja przetwornika

Do                    ' pętla główna programu

    P = Getadc(0)      '0 pin portu c pobranie danych z przetwornika
    P1 = Getadc(1)     '1 pin portu c
    P2 = Getadc(2)     '2 pin portu c

                        ' przeliczanie wyniku na volty
    A = P * 0.0025     'wynik z przetwornika AD razy stała kwantowania 0.0025(10bitowy przetwornik)
    B = P1 * 0.0025
    C = P2 * 0.0025

    ' przeliczenie napięcia na g

    A = A - 1.65      ' odejmowanie pozycji zerowej (1,65 V bez przyspieszeń i grawitacji).
    B = B - 1.65
    C = C - 1.65

    A1 = A / .8       ' stała czujnika to 800 mV/g
    B1 = B / .8
    C1 = C / .8

    W = Fusing(a1 , "#.&&")          ' formatowanie danych wyjściowych do postaci x,yy

Cls                    ' czyszczenie zawartości ekranu lcd
Lcd "a " ; W ; "g "     ' przesyłanie wyniku do wyświetlacza

Z = Fusing(b1 , "#.&&")

Lcd "b " ; Z ; "g "

                        ' przejście do dolnej linii wyświetlacza
Lowerline
Z = Fusing(c1 , "#.&&")

Lcd "c " ; Z ; "g"

Waitms 500             ' odczekanie 500 ms

Loop
End

```

Wtyczka z sygnałami akcelerometru nie posiada oznaczeń numerów kanałów, dlatego też umownie oznaczamy je literami A,B,C. W sposób eksperymentalny należy przypisać kanałom odpowiadające im osie układu współrzędnych.

W przypadku bascom, podobnie jak w innych językach występuje konieczność definiowania używanych zmiennych. Do dyspozycji mamy kilka możliwych zmiennych:

Bit - zmienna 1bit

Byte – zmienna 8bit

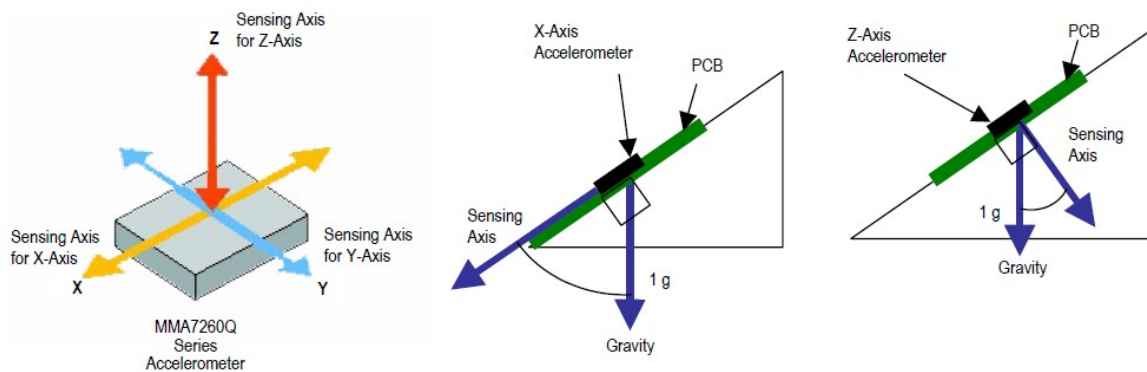
Single - zmienna zmiennie-przecinkowa

Word - zmienna 16bit

String - zmienna tekstowa

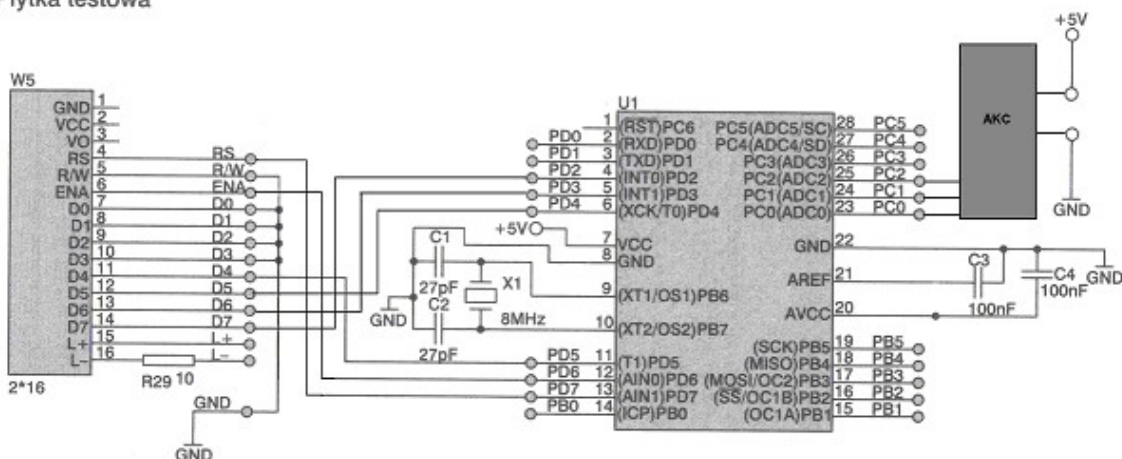
Niestety użyty język wprowadza ograniczenia co do wpisywania operacji matematycznych - możliwe jest zapisanie tylko jednej operacji w jednej linijce - dlatego też wszystkie wzory zmuszeni jesteśmy rozbić na pojedyncze równania.

Powyższy program nie pokazuje wyniku przechylenia w stopniach, a jedynie wartości rzutu przyspieszenia ziemskiego na jedną z osi układu (rys. 10). W celu uzyskania wyniku w stopniach można dopisać fragment kodu zamieniającego odpowiednie składowe na kąt (odpowiednia funkcja arcsin występuje w bascom) lub samemu przeliczyć uzyskane wyniki.

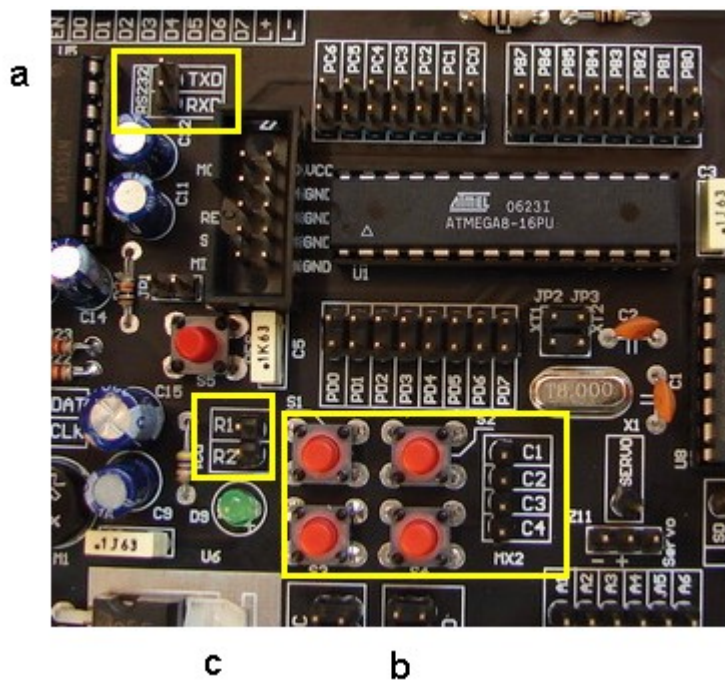
Rysunek 10 Rzut wektora grawitacji na oś układu [2,2]

Płytki testowa

Rysunek 11 Sposób podłączenia układu z sensorem przyspieszenia

4.4 Program pomiaru uderu.

Rysunek 12. Płytki rozwojowa ZL2AVR. a-piny do układu max232, b- przyciski wraz z pinami wyjściowymi, c- piny do podłączenia masy dla przycisków

W przypadku tego programu (nie rozłączając połączeń wyświetlacza) użyjemy dodatkowego modułu mikrosterownika, a mianowicie układu USART. Układ ten jest modułem komunikacyjnym, który pozwala na transmisję danych w kodzie zgodnym z RS232. Niestety poziomy napięć wychodzących z mikrosterownika nie pozwalają na bezpośrednią komunikację, dlatego sygnał zanim zostanie podany do komputera musi przejść przez układ zmieniający poziomy napięć (układ scalony max232 znajdujący się na płytce ZL2AVR). Dlatego też musimy podłączyć kabelkami odpowiednie porty zgodnie ze schematem (rys. 13). Dodatkowo w przedstawionym programie użyty zostanie przycisk podłączony do portu B (należy wybrać jeden z przycisków zaznaczonych literką b i c na ryc. 12). Wciśnięcie tego przycisku spowoduje przesłanie paczki zarejestrowanych danych do komputera.

W programie w głównej pętli znajduje się program porównujący stan zmiennych tablicy jednowymiarowej z danymi z przetwornika. W przypadku wystąpienia większej wartości na przetworniku niż w pamięci, wielkość ta zostanie zapisana jako aktualna wartość zmiennej. Program ten ma na celu zapamiętanie największych wyników które przyjdą z przetwornika. Przed wystąpieniem instrukcji LOOP znajduje się instrukcja „Debounce Pinb.5 , 0 , Prg1 , Sub”, której działanie polega na sprawdzeniu stanu klawisza i ewentualny skok do podprogramu PRG1. Podprogram ten służy do przesłania tablicy zimnych na komputer oraz dodatkowo wyświetla na wyświetlaczu jeden z najwyższych zarejestrowanych wyników.

```
$regfile = "m8def.dat"
```

```
'deklaracja typu procesora
```

```
$crystal = 8000000
```

```
' deklaracja częstotliwości zegara procesora
```

```
Config Lcd = 16 * 2
```

```
Config Lcdpin = Pin , Db4 = Portd.5 , Db5 = Portd.4 , Db6 = Portd.3 , Db7 = Portd.2 , E = Portd.6 , Rs = Portd.7
```

```
' konfiguracja wyświetlacza na porcie b
```

Config Adc = Single , Prescaler = Auto , Reference = Avcc 'konfiguracja AD, stała kwantowania przy ref.5v
jest 0,0048

Config Pinb.5 = Input
Set Portb.5

'linia 5c jako wejście
'ustawienie podciągnięcie linii do 5v

\$baud = 9600

'ustawienie prędkości transmisji rs

Dim P As Word
Dim D(10) As Word
Dim A As Single
Dim A1 As Single
Dim W As String * 3
Dim K As Byte
Dim L As Byte

'definiowanie zmiennych

For K = 1 To 10
D(k) = 0
Next K

'czyszczenie zawartości zmiennych

Lcd " przyspieszenie"

Start Adc

'aktywacja przetwornika

Do

'pętla główna programu
'wyszukuje największe wartości i przepisuje do tablicy

P = Getadc(0)
If P > D(1) Then D(1) = P

'0 pin portu c pobranie danych z przetwornika
'jeżeli większe przepisanie do zmienne

P = Getadc(0)
If P > D(2) Then D(2) = P

P = Getadc(0)
If P > D(3) Then D(3) = P

P = Getadc(0)
If P > D(4) Then D(4) = P

P = Getadc(0)
If P > D(5) Then D(5) = P

P = Getadc(0)
If P > D(6) Then D(6) = P

P = Getadc(0)
If P > D(7) Then D(7) = P

P = Getadc(0)
If P > D(8) Then D(8) = P

P = Getadc(0)
If P > D(9) Then D(9) = P

```
P = Getadc(0)
If P > D(10) Then D(10) = P
```

```
Debounce Pinb.5 , 0 , Prg1 , Sub 'sprawdzanie stanu przycisku
```

```
Loop
```

```
' podprogram
```

```
Prg1:
Print "pomiar"
L = 1
```

```
'przeliczanie wartości na przyspieszenie
```

```
For K = 1 To 10

A = D(k) * 0.0048
A = A - 1.65
A1 = A / .8
Print K ; " " ; A1 ; " G"
```

```
' przesłanie wyników przez RS232
```

```
If D(k) > D(l) Then
```

```
'program wyświetlenia największej wartości na wyświetlaczu
```

```
Cls
Lcd A1 ; " g"
End If
```

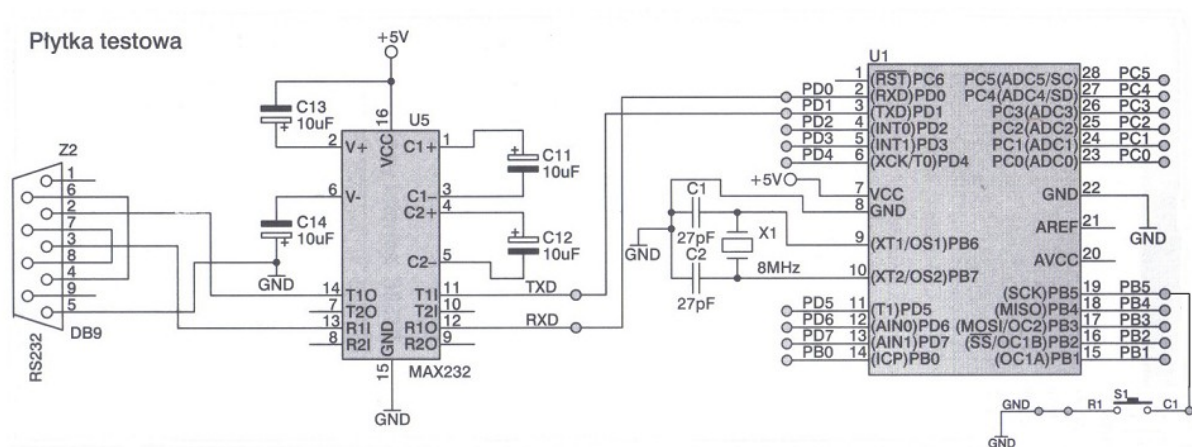
```
If K > 2 Then L = L + 1
```

```
Next K
```

```
For K = 1 To 10 ' czyszczenie zmiennych
D(k) = 0
Next K
```

```
Return ' powracanie do programu głównego
```

```
End
```


Rysunek 13 Dodatkowe połączenia do programu nr 4

Do obserwacji wyników pomiaru na komputerze, należy uruchomić terminal z środowiska BASCOM (Ctrl +T).

Szczególne opisy instrukcji języka BASCOM znaleźć można w dokumentacji dostępnej na stronie producenta <http://www.mcselec.com/> oraz w wersji polskojęzycznej dostępnej na serwerze PE.

Literatura

1. Programowanie mikrokontrolerów AVR w języku BASCOM, Marcin Wiązania, BTC2004
2. Measuring Tilt with Low-g Accelerometers, Michelle Clifford and Leticia GomezSensor Products, Tempe, AZ, Freescale Semiconductor 2005
3. Nota katalogowa układu scalonego A7260.